

VÁLASZADÓ

2019/4 április

Iratok másolása és az adatvédelem

Az iparüzési adó kiszámítása

Támogatási adatok a tao-bevallásban

Kft. tőkeemelésének szabályai

Kérdések és válaszok

ADÓ
2019

4

Kedves Olvasó!

A munkáltatók által gyakran alkalmazott adatellenőrzési módszer, hogy lefénymásolják a munkavállalók személyi igazolványát, lakcímkártyáját, adókártyáját, diplomáját és minden egyéb olyan dokumentumát, amelynek valóságtartalmát a későbbiekben ellenőrizni kívánják. A magyar felügyeleti hatóság azonban nem tartja jogszerű adatkezelésnek ezt az eljárást.

A 2018-as adóév zárásával újra előtérbe kerülnek a helyi iparűzési adó (Hipa) számításával kapcsolatos kérdések. Mivel ismét gyakorivá váltak a Hipa-ellenőrzések, fokozottan javasolt az adóalap számításánál figyelembe vett tételek alapos vizsgálata.

Március 21-én hatályba léptek a 2019. évi valorizációs szorzók, derül ki a Magyar Közlöny 45. számában megjelent 55/2019. számú kormányrendeletből. Így már nincs akadálya annak, hogy a 2019. évben nyugdíjba vonulók nyugellátását a tényleges összegben állapítsák meg.

A személyi jövedelmek adóztatása mellett a tb-kötelezettségeket is befolyásolja, ha a magánszemély külföldön dolgozik. Általánosságban szinte minden élők munkát terhelő adónak és járuléknak alapja az a jövedelem, amelyet az szja-előleg megállapításánál figyelembe vett a kifizető. Kivételt képeznek ez alól például azok a jövedelmek, amelyek után a külföldi munkavégzés következtében Magyarországon részben vagy egészben nem kell szja-előleget fizetni.

Idén január 1-jétől változtak a termőföldnek nem minősülő ingatlan bérbeadásából származó jövedelem adózási szabályai

akadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény (Pmt.) alapján bizonyos szolgáltatónak ügyfeleiket azonosítaniuk kell. A Pmt. 7. paragrafusának (8) bekezdése alapján a szolgáltató a személyazonosságot igazoló ellenőrzés során a törvényben meghatározott adatokat tartalmazó, bemutatott okiratról másolatot készít, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzése és megakadályozása, a törvényben meghatározott kötelezettségek megfelelő teljesítése, az ügyfél-átvilágítási kötelezettség teljes körű végrehajtása, valamint a felügyeleti tevékenység hatékony ellátása céljából.

Ebben az esetben tehát a GDPR 6. cikk (1) bekezdésének (c) pontjában nevesített jogi kötelezettségről, mint jogalapról beszélünk, melynek alapja a jogalkotó által minősített, fokozott elszámoltathatóság. Ekkor ugyanis a jogalkotó akként foglalt állást, hogy az általános polgári jogi elszámoltathatóságnál fokozottabb érdek forog fenn, mely speciális védelmet igényel. Egyéb esetekben azonban másik jogalapot kell keresni.

Ha nem jogi kötelezettség a jogalap, akkor mi lehet az?

Olyan esetekben, amikor jogszabály nem ír elő dokumentálási kötelezettséget, nem lehet jogi kötelezettségre, mint jogalapra hivatkozni, hanem más, egyéb jogalapot szükséges megjelölni. Ilyen jogalap lehet az adatkezelő jogos érdeke.

Ekkor azonban érdek mérlegelési tesztet is kell végezni, melynek keretében egyebek mellett azt is be kell mutatni, hogy az adatkezelés szükséges, az érintett jogainak korlátozásával arányos lépés, nincsen kevésbé korlátozó alternatívája, és az érintett jogai ehhez képest nem élveznek elsőbbséget.

Nem kizárt, hogy egy-egy adatkezelés esetében ezt bizonyítani lehet, ennek az esélye azonban nem túl nagy. A helyzet ugyanis az, hogy a ►

Adatvédelem: lehet-e fénymásolni a munkavállalók, ügyfelek iratait?

A munkáltatók Magyarországon rendszerint lefénymásolják a munkavállalók személyi igazolványát, lakcímkártyáját, adókártyáját, diplomáját és minden egyéb olyan dokumentumát, amelynek valóságtartalmát a későbbiekben alá

kívánják támasztani. Sok esetben hasonlóképpen járnak el a szolgáltatók is. Ez önmagában akár jogos lépésnek is tűnhet. A magyar felügyeleti hatóság azonban nem tartja jogszerű adatkezelésnek az okiratmásolást.

Amikor lehet, illetve kell másolni

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és meg-

adózóna

Bízza magát az Adózónára, és nyerjen Tom Jones koncertjegyet!

Tom Jones
JÚNIUS 22.

- ▶ adózás
- ▶ társadalombiztosítás
- ▶ számvitel
- ▶ munka- és cégjog

KEDVEZŐ ÁR

HITELES SZAKMAI
TÁMOGATÁS

A 2019. március 14. és április 29. között rendelő és 2019. május 7-ig befizető előfizetőink garantált HVG Extra magazinsomagot kapnak, illetve 2x2db jegyet sorsolunk ki közöttük Tom Jones 2019. június 22-i budapesti koncertjére.

GARANTÁLT
AJÁNDÉK
HVG Extra
magazinsomag

RÉSZLETEK

hazai felügyeleti szerv az okiratmásolást, mint adatkezelést rendszerint készletező adatkezelésnek tekinti. Egyrészt úgy véli, hogy a másolatnak nincs bizonyító ereje, így annak jogszzerű célja sem lehet. Másrészt azt is hangsúlyozza, hogy a másolatkészítések igazgatási érdekeket is sértenek, az adatkezelők ugyanis ne tároljanak okirat/igazolványmásolatokat senkiről. Végezetül a másolaton olyan adatok is szerepelhetnek, melyek az adatkezeléshez nem is szükségesek (például fénykép), ami szintén a célhoz kötött adatkezelés alapelvét sértené.

Mi legyen a HR-akták sorsa?

Tudomásul kell venni, hogy a személyi igazolvány, lakcímkártya, adókártya stb. másolata nem felel meg a GDPR hazai értelmezési gyakorlatának. Ehelyett a felügyeleti szerv azt javasolja, hogy a munkáltató gondosan írja ki az okiratokból azokat az adatokat, melyekre szüksége van. Ezzel összefüggésben tehát a megtekintésre és ellenőrzésre helyezi a hangsúlyt. Azt azonban nem fogadja el, hogy a tévedések elkerülése, illetve esetleges jogsértések megelőzése érdekében fénymásolat készítésével biztosítsuk az elszámoltathatóság elvének az érvényre juttatását.

A HR-aktában tehát pusztán olyan okiratok foglalhatnak helyet, melyek kezelésére jogszzerű lehetőség van, mint például a munkaszerződés, a foglalkozás-egészségügyi alkalmaság igazolása, munkahelyi értékelések stb.

Mit lehet kérni az ügyféltől?

Ha a Pmt. alapján ügyfélátvilágítási kötelezettség terheli az adatkezelőt, annak teljesítését dokumentálnia kell. Egyéb esetekben azonban adatkezelésenként szükséges megvizsgálni a megfelelő jogalap fennállását.

Fő szabály szerint ez esetben sem másolással, hanem megtekintéssel kell ellenőrizni a szerződés teljesítéséhez, az esetleges igényérvényesítéshez szükséges személyes adatokat. Mielőtt valaki a polgári jogi elszámoltathatóságra hivatkozna, tudnia kell, hogy a felügyeleti szerv gyakorlata alapján az nem tekinthető kellően erős érvek ahhoz, hogy dokumentációs jogalapot teremtsen.

dr. Kéri Ádám ügyvéd

Igy kell kiszámítani a fizetendő helyi iparűzési adót

A 2018-as adóév zárásával újra előtérbe kerülnek a helyi iparűzési adó (hipa) számításával kapcsolatos kérdések. Mivel ismét gyakorivá váltak a hipa-ellenőrzések, fokozottan javasolt az adóalap számításánál figyelembe vett tételek alapos vizsgálata.

Az adó alapja

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (Htv.) alapján az iparűzési adó alapja a korrigált nettó árbevétel, azaz a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) szerinti értékesítés nettó árbevétele csökkentve a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao tv.) szerinti jogdíj, a külön jogszabály szerinti felszolgálati díj, illetve az adóhatósággal elszámolt

- jövedéki adó,
- regisztrációs adó,
- energiaadó,
- és az alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó összegével.

Az iparűzési adó alapjának számításakor a fentiek szerint megállapított korrigált árbevételt a következő tételekkel csökkenthetjük:

- az eladott áruk beszerzési értéke (sávós levonhatóság),
- a közvetített szolgáltatások értéke (sávós levonhatóság),
- az alvállalkozói teljesítések értéke,
- az anyagköltség,
- az alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költsége.

Elábé és a közvetített szolgáltatás sávós levonhatósága

Az iparűzési adó alapját az eladott áruk beszerzési értékének (elábé) és a közvetített szolgáltatásoknak a Htv. szerint a nettó árbevétel összegétől függően, sávosan meghatározott része csökkenti az alábbiak szerint:

A nettó árbevétel

- 500 millió forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkentő összeg egésze,
- 500 millió forintot meghaladó, de 20 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkentő összeg, de

legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 85 százaléka,

- 20 milliárd forintot meghaladó, de 80 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 75 százaléka,
- 80 milliárd forintot meghaladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 70 százaléka vonható le.

A sávosítás alól kivételt jelent az exportértékesítésekhez kapcsolódó elábé és közvetített szolgáltatás értéke, amelyek esetében a teljes összeg adóalap-csökkentő.

Az eladott áruk beszerzési értéke

Az eladott áruk beszerzési értéke a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknek az Sztv. rendelkezései szerint elszámolt bekerülési (beszerzési) értéke. Csökkenti viszont az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany anyagköltségként, alvállalkozói teljesítés értékeként vagy közvetített szolgáltatások értékeként a nettó árbevételét csökkentette.

Közvetített szolgáltatások

A Htv. saját közvetített szolgáltatás definícióval rendelkezik, mely szerint a közvetített szolgáltatások értéke az adóalany által saját nevében vásárolt és a harmadik személlyel (a megrendelővel) írásban kötött szerződés alapján, a szerződésben rögzített módon, részben vagy egészben, de változatlan formában továbbértékesített (továbbszámolt) szolgáltatás értéke. Közvetített szolgáltatásnál az adóalany vevője és nyújtója is a szolgáltatásnak, az adóalany a vásárolt szolgáltatást részben vagy egészben közvetíti úgy, hogy a megrendelővel kötött szerződésből a közvetítés lehetősége, a számlából a közvetítés ténye, vagyis az, hogy az adóalany nemcsak a saját, hanem az általa vásárolt szolgáltatást is értékesíti változatlan formában, de nem feltétlenül változatlan áron, egyértelműen megállapítható.

Annak érdekében tehát, hogy közvetített szolgáltatások levonhatóak legyenek az iparűzési adó alapjából, az adózónak a megrendelőjével kö-

tött szerződésből a közvetítés lehetőségének, az adózó által a vevőjének kibocsátott számlából pedig a közvetítés tényének egyértelműen megállapíthatónak kell lennie. Szintén fontos, hogy a közvetített szolgáltatás formája nem változhat, ára viszont igen.

A közvetített szolgáltatások fenti feltételeknek való megfelelése évek óta az adóhatósági ellenőrzések egyik kedvelt célpontja. Ezért célszerű olyan nyilvántartási rendet kialakítani, amelyben az igénybe vett (közvetítendő) szolgáltatás (bejövő) számlájának sorszáma, a szolgáltatás megnevezése, ellenértéke, a megrendelő számára továbbszámlázott szolgáltatás (kimenő) számlájának sorszáma, a megrendelő megnevezése, a továbbszámlázott szolgáltatás ellenértéke, továbbá a közvetítés tényét (a tartalmi feltétel teljesülését) alátámasztó, megrendelővel kötött szerződés hivatkozási száma szerepel.

Ezzel egyenértékű lehet az is, ha a kimenő számla adózónál maradó példányán feltüntetik az ahhoz kapcsolódó bejövő számla sorszámát, a szolgáltatás megnevezését, ellenértékét, továbbá a megrendelővel kötött szerződés hivatkozási számát. Az ilyen szintű nyilvántartás nagy segítség lehet egy esetleges adóhatósági vizsgálat során.

Alvállalkozói teljesítések

A Htv. szerint az alvállalkozói teljesítések értéke az adóalany által továbbadott (számlázott) olyan alvállalkozói teljesítés értéke, amelynek végzése során az adóalany mind megrendelőjével, mind alvállalkozójával a polgári törvénykönyv (Ptk.) szerinti – írásban kötött – vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll. A szerződéseknek nem csak elnevezésében, hanem ténylegesen is a Ptk. fogalomrendszere szerinti vállalkozási szerződésnek kell lennie, melynek legjellemzőbb ismérve az eredménykötelem.

Az adóalapból levonni tervezett alvállalkozói teljesítések esetében tehát azt szükséges ellenőrizni, hogy az adózó mind a megrendelőjével, mind az alvállalkozójával valóban írásbeli vállalkozási szerződést kötött-e.

Anyagköltség

Az anyagköltség esetében – az eladott áruk beszerzési értékéhez hasonlóan – az Sztv. fogalmából kell kiindulni. Az

anyagköltséget ugyanakkor csökkenti a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok bekerülési (beszerzési) értéke, továbbá az az érték, amellyel az adóalany az eladott áruk beszerzési értékeként, alvállalkozói teljesítés értékeként, illetve közvetített szolgáltatások értékeként a nettó árbevételét csökkentette.

Itt hívjuk fel a figyelmet arra, hogy az önkormányzatok egyre nagyobb hangsúlyt helyeznek a csomagolóanyagok és egyéb nyomdai termékek elszámolásának vizsgálatára. E tekintetben az illetékes önkormányzatok jellemzően azt vizsgálják, hogy a megrendelő társaság milyen mértékben érvényesíti saját igényeit a csomagolóanyag vagy nyomdai termékek gyártása során. Amennyiben az önkormányzati adóhatóság úgy ítélné meg, hogy az adóalap csökkentéseként anyagköltségként vagy elábéként elszámolt nyomdai termékeket valóban igénybe vett szolgáltatásként kellett volna elszámolni, akkor megkérdőjelezheti a költségek levonhatóságát az iparüzési adóalapból, így adóhiány megállapítására kerülhet sor.

K+f költségek

Az alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége a Tao. törvény 7. paragrafus (1) bekezdésének t) pontja szerint az adózás előtti eredményt csökkentő összeg, azzal, hogy a hipa-alap megállapítása során a felmerült költséget csak egyszer lehet figyelembe venni.

Mivel annak eldöntése gyakran nem egyértelmű, hogy mi tekinthető k+f költségnek, javasolt a figyelembe vett költségek tényleges k+f jellegének körültekintő vizsgálata, illetve megfelelő k+f dokumentáció elkészítésére annak érdekében, hogy a k+f költségek levonásának jogossága bizonyított legyen.

Az adó mértéke

A helyi iparüzési adó mértékét a Htv. 2 százalékban maximálja, de az alkalmazandó pontos mértékéről az illetékes önkormányzat dönt rendeletében.

Az adó csökkentése

A székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból, legfeljebb azonban annak összegéig terjedően, levonható az adóalany által

- az ideiglenes jellegű tevékenység után az adóévben megfizetett adó,
 - a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt útdíj a 7,5 százaléka,
 - az alap kutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költségének 10 százaléka, ha az illetékes önkormányzat erre rendeletben lehetőséget ad,
 - az illetékes önkormányzat rendelete szerinti egyéb adókedvezmények.
- A fentiek az adott önkormányzathoz fizetett, a vállalkozás szintjén képződő teljes adóalap és az egyes önkormányzatokhoz kimutatott települési adóalapok arányában vonhatóak le.

Adókedvezmények, adómentességek

Az önkormányzatok a vállalkozásoknak adókedvezményeket és adómentességet biztosíthatnak. Ezek településenként eltérőek, így az illetékes önkormányzatnál érdemes érdeklődni a lehetőségekről.

A Htv. alapján adómentesség, adókedvezményt állapítható meg például annak a vállalkozónak, amelynek az adóalapja nem haladja meg a 2,5 millió forintot. Ezen az értékhatáron belül viszont az önkormányzat jogkörébe tartozik a mentesség feltételének megállapítása.

Budapesten iparüzésiadó-mentesség korábban azt a vállalkozót illette meg, akinek az adóalapja az 1 millió forintot nem haladta meg. Idén január elsejétől azonban a mentesség értékhatárát emelték, és azok a vállalkozások jogosultak mentességre, amelyeknek az adóalapja a 1,5 millió forintot nem haladja meg.

Érdemes tudni, hogy 2019. január 1-jétől a Htv. korlátozás nélkül felhatalmazta az önkormányzatokat, hogy rendeletben adóalap- vagy adókedvezményt tegyenek elérhetővé az adott településen beruházó adózók számára. Beruházás esetén ezért mindenképpen javasolt érdeklődni az illetékes önkormányzatnál az esetlegesen elérhető kedvezményekről.

Antretter Erzsébet adószakértő, Niveus Consulting Group

Olvassa el kapcsolódó cikkeinket is!
Jelentős változás az iparüzési adó bevallásában

Telephely és adóalap-megosztás az iparüzési adóban

Munkavégzés az EU más tagállamában: hol kell fizetni a tb-t?

A személyi jövedelmek adóztatása mellett a társadalombiztosítási kötelezettségeket is befolyásolja, ha a magánszemély külföldön dolgozik. Általánosságban megállapítható, hogy szinte minden élők munkát terhelő adónak és járuléknak alapja az a jövedelem, amelyet az szja-előleg megállapításánál figyelembe vettünk. Ez alól kivételt képeznek például azok a jövedelmek, amelyek után a külföldön történő munkavégzés következtében Magyarországon részben vagy egészben nem kell szja-előleget fizetni.

A külföldi munkavégzésre vonatkozó legfontosabb szabályokat a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/04/EK rendelet, valamint a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) végrehajtásáról szóló 195/1997. kormányrendelet és a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény tartalmazzák.

Olyan esetben, amikor a magánszemély külföldön dolgozik, de az adóztatás joga továbbra is Magyarországon marad – mert a magánszemély nem tölt 183 napot az adott országban, a fogadó cég nem gazdasági munkáltató, és a dolgozó nem a magyar cég fióktelepénél végzi a munkát – akkor a járulékokat és a szochót az szja-előleg alapjának figyelembevételével kell meghatározni [Tbj. 4. § k) 1. pont].

Ez azt jelenti, hogy ha a jövedelem adómentes – mint például az utazásra, szállás díjára kifizetett összegek vagy a külföldi napidíj 30 százaléka, de legfeljebb napi 15 euró –, akkor ezen jövedelmeken felül történő kifizetések, juttatások után a járulékokat, a szochót és a szakhót az általános bérszámfejtési szabályok alapján kell elvégezni.

Amikor az adóztatás joga a fogadó országot illeti meg, akkor a Tbj. 4. paragrafus k) 2. pontjában foglaltakat kell alkalmazni a járulékok alapjának meghatározásánál.

Mielőtt erre rátérnénk, érdemes megvizsgálni, hogy kiküldetések esetén miről rendelkezik a Rendelet.

Az Európai Unió valamely tagállamába történő munkavégzés esetén a magánszemély ott lesz biztosított, amelyik országban a munkát végzi. Ez alól kivételt jelent, ha a munkavállaló kiküldetésben dolgozik külföldön, és a munkavégzés időtartama várhatóan nem haladja meg a huszonnégy hónapot és a szóban forgó személy kiküldetése nem egy másik személy felváltása céljából történik, akkor kérelemre a munkavállaló 24 hónapig maradhat a küldő ország társadalombiztosítási szabályai alatt. A Rendelet indokolt esetben 24 hónapon túl is lehetőséget biztosít arra, hogy a magyar munkavállaló biztosítási kötelezettsége Magyarországon fennmaradjon, de ehhez a fogadó állam hatóságának hozzá kell járulnia.

Az Európai Unión belüli munkavégzés akkor tekinthető kiküldetésnek, ha a magyar munkáltató a szokásosan Magyarországon munkát végző munkavállalóját egy másik tagállamba küldi annak érdekében, hogy továbbra is a küldő munkáltató nevében külföldön végezze ideiglenesen a munkáját.

Társadalombiztosítási szempontból a külföldi munkavégzés akkor minősül kiküldetésnek, ha

- megmarad a szerves kapcsolat a kiküldő cég és a kiküldött munkavállaló között,
- a küldő vállalkozás gyakorolja az utasítási, ellenőrzési jogot a munka felett és viseli a munka eredményével kapcsolatos kockázatot,
- a munkavállaló továbbra is a kiküldő vállalkozás nevében és javára végzi munkáját Magyarországon,
- a munka várható ideje nem haladja meg a 24 hónapot,
- a munkavállaló rendelkezik a kiküldetés kezdő napját közvetlenül megelőzően legalább 30 nap megszokott nélküli biztosítási jogviszonnyal a kiküldő országban,
- a munkavállalót a vállalkozás nem küldi tovább egy másik tagállamba dolgozni, és
- a munkavállalót nem olyan munkavállaló felváltására küldenék ki, akinek kiküldetési ideje lejárt.

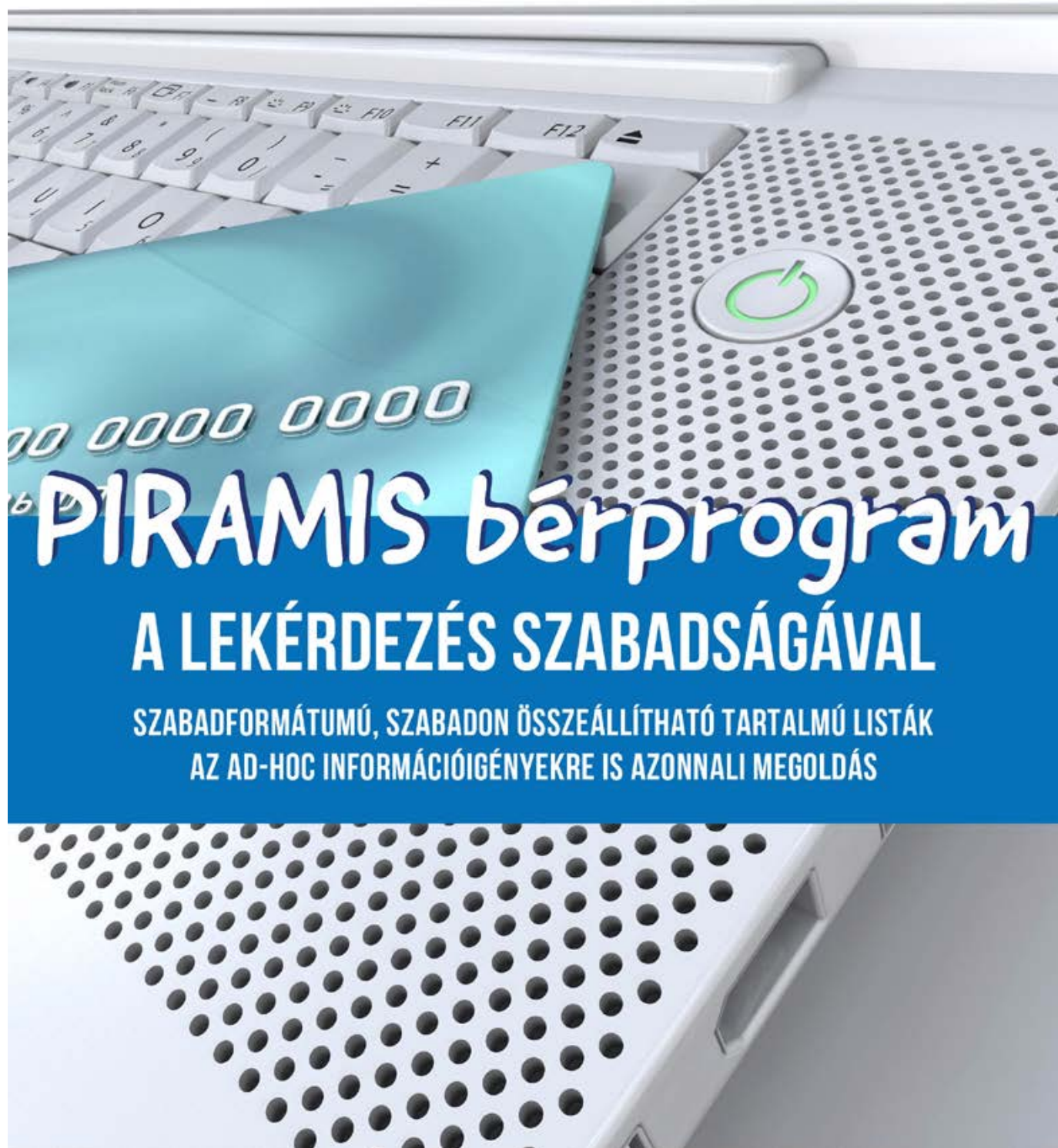
Kiküldetés esetén a munkavállaló a magyar társadalombiztosítási jogviszony fennállását a munkáltató székhelye szerint illetékes hatóság által kiállított A1 jelű nyomtatvánnyal tudja igazolni. Ennek a nyomtatványnak

már a kiküldetés megkezdésekor a munkavállaló rendelkezésére kell állni, ugyanis akár egy-két napos üzleti megbeszélés vagy tréning esetén is kérheti azt a külföldi hatóság, melynek hiánya ugyan országonként eltérő, de jelentős bírságot vonhat maga után.

Abban az esetben, amikor a kiküldetés alatt továbbra is a magyar szabályok szerint kell teljesíteni a járulékfizetést, akkor szja-előleg hiányában a járulékok és a szocho alapjaként is a kiküldetést megelőző 12 havi átlag alapbér összegét kell figyelembe venni.

Az alapbér fogalmát a végrehajtási rendeletben találjuk meg, mely az adott munkakörben foglalkoztatott kiküldetését megelőző egy évben a munkavállaló teljesítményétől, ledolgozott munkaidejétől közvetlenül függő, a munkavállaló alapbéréen, illetve az alkalmazott bérformán alapuló, ténylegesen számfejtett és kifizetett munkabér havi átlagos összege. Ennek hiányában a tárgyhavi alapbér. Ennek következtében nem kell a kiküldetés alatt járulékot vonni a bérpótlék, a nyelvpótlék, bármilyen jutalom, prémium összegéből, kivéve, ha az olyan időszakra esik, amikor még a dolgozó nem volt kiküldetésben. Ez utóbbi esetben mivel a vonatkozó időszak alatt a munkavállaló jövedelme még Magyarországon volt adóztatható, akkor a járulékok alapjaként is az szja-előleg alapját kell figyelembe venni. Ezzel összhangban a szocho törvény úgy rendelkezik, amennyiben a természetes személy ugyanazon adómegállapítási időszakra Magyarországon adóztatható és Magyarországon nem adóztatható jövedelmet is szerez, a szochoalap megállapításánál az adóköteles és adó alól mentes részt együttesen kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a külföldön adóztatható jövedelem szocho alapjának megállapításakor az alapbér azon időszakra (naptári napokra) vonatkozó arányos részét kell figyelembe venni, amelyben a jövedelem külföldön adóztatható [szocho törvény 1. § (8) bekezdése].

A 12 havi átlagos alapbér számításán túl befolyásolhatja a tb-járulékok alapját, ha a munkavállaló a kiküldetése alatt új pozíciót tölt be. Ekkor ugyanis a járulék alapjának a tárgyhavi alapbért kell tekinteni.

PIRAMIS bérprogram

A LEKÉRDEZÉS SZABADSÁGÁVAL

SZABADFORMÁTUMÚ, SZABADON ÖSSZEÁLLÍTHATÓ TARTALMÚ LISTÁK
AZ AD-HOC INFORMÁCIÓIGÉNYEKRE IS AZONNALI MEGOLDÁS

Előfordulhat, hogy a munkavállaló magyar adóügyi illetősége a kiküldetés alatt is fennmarad és a munkát időnként Magyarországon végzi. Ilyen előfordulhat, ha úgynevezett hosszú hétvégére hazautazik és a hét utolsó vagy első munkanapját még Magyarországon tölti munkával, bemegy a munkahelyre, vagy akár „home office-ban” dolgozik. Ilyen esetben különösen figyelmesnek kell lenni, ugyanis a Magyarországon töltött napokra járó munkabére után Magyarországon kell szja-t és ennek következtében járulékokat fizetni, míg elképzelhető, hogy a külföldön töltött napok után külföldön fizet adót, ezért arra már a kiküldetést megelőző 12 havi átlag alapbér naptári napra arányosított összegét kell figyelembe venni.

A kiküldetés megkezdése előtt fontosnak tartom mind az adózásra, mind a járulékfizetésre vonatkozó szabályokat körültekintően áttanulmányozni és az A1-es igazolást időben beszerezni. Ezáltal elkerülhetővé válik a 08-as havi adóbevallás utólagos önellenőrzésével járó adminisztráció.

Horváthné Szabó Beáta
adószakértő

Szakképzési hozzájárulás: egyéni és társas vállalkozók kötelezettsége

A szociális hozzájárulási adóról (szcho) szóló új törvény miatt – az ezzel az adóval szoros kapcsolatban lévő – szakképzési hozzájárulás (szakho) szabályai is átíródtak, így érdemes áttekinteni a vonatkozó jogszabály (szakképzési hozzájárulásról szóló 2011. évi CLV. törvény) adóalap-megállapítására vonatkozó részét, a címben említett személyi körre fókuszálva.

A szakképzési hozzájárulás alanya egyebek mellett

- a) a gazdasági társaság,
- b) az ügyvédi iroda,
- c) végrehajtó iroda,
- d) a szabadalmi ügyvivő iroda,
- e) a közjegyzői iroda,
- f) az egyéni vállalkozó és
- g) az egyéni cég,

azzal, hogy annak a hozzájárulásra kötelezettnek, aki adófizetési kötelezettségének átalányadó megfizetésével tesz eleget szakképzési hozzájárulás tekintetében e törvény alapján nem keletkezik bevallási és elszámolási kötelezettsége, fizetési kötelezettségét az átalányadó megfizetésével teljesíti [szachotörvény 2. paragrafus (1) bekezdés]. Ebből következően az átalányadózó egyéni vállalkozó még az alkalmazottai után sem fizet szakképzési hozzájárulást, illetve gyakorlati képzés szervezése esetén sem igényelhet vissza kötelezettségcsökkentő tételt.

Ez alapján tehát az egyéni és társas vállalkozások szakképzési hozzájárulás fizetésére kötelezettek.

Nem köteles szakképzési hozzájárulást fizetni ugyanakkor

- a büntetés-végrehajtásnál a fogvatartottak kötelező foglalkoztatására létrehozott gazdálkodó szervezet,
- az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 3. paragrafusának f) pontjában meghatározott egészségügyi szolgáltató – feltéve, hogy az egészségbiztosítási szervvel szerződést kötött és nem költségvetési szervként működik – az egészségügyi közszolgáltatás ellátásával összefüggésben őt terhelő szochoalap után,
- az egyéni vállalkozó a szochoalapja után, ide nem értve az általa foglalkoztatottakra tekintettel őt terhelő szocho alapját,
- az egyéni cég, végrehajtó iroda, szabadalmi ügyvivő iroda, ügyvédi iroda, közjegyzői iroda tevékenységében a személyesen közreműködő tag a szochoalapja után, ide nem értve az általa foglalkoztatottakra tekintettel őt terhelő szocho alapját, valamint
- a közhasznú nonprofit gazdasági társaság a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 6. számú melléklet E) fejezete alapján megállapított kedvezményezett tevékenység ellátásával összefüggésben a társaságot terhelő szocho alapja után.

Tehát ez egyéni vállalkozó saját maga után, illetve a gazdasági társaságnak nem minősülő – hozzájárulás fizetésére kötelezett – társas vállalkozások

NYERJEN GEPIDA KERÉKPÁRT

éves HVG-előfizetésével!

Megrendelés és részletek:

bolt.hvg.hu/gepida

INFORMÁCIÓ:

(06-1) 436-2045

ugyfelszolgalat@hvg.hu

hvg

saját társas vállalkozó tagjaik után nem fizetnek szakképzési hozzájárulást.

A gazdasági társaságnak minősülő társas vállalkozások (például bt.-k, kft.-k) viszont alkalmazottaik mellett társas vállalkozó tagjaik után is fizetik a szakképzési hozzájárulást.

Ez alól kivételt képeznek

- az evás vállalkozások, amelyek az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény 16/A szakasza alapján csak az alkalmazottaik (ide nem értve az egyszerűsített foglalkoztatás keretében foglalkoztatott alkalmi munkavállalókat) után fizetnek szakképzési hozzájárulást, melynek havi összege foglalkoztatottanként a minimálbér kétszeresének 1,5 százaléka,
- a kisadózó vállalkozások a bejelentett kisadózóik után, illetve
- a kiva szerinti adózást választó vállalkozások, melyek teljes egészében mentesülnek a szakképzési hozzájárulás alól.

A szakképzési hozzájárulás alapja főszabály szerint a hozzájárulásra kötelezett terhelő

- az szja-törvény szerinti összevont adóalapba tartozó önálló és nem önálló tevékenységből származó adóelőleg-alap számításánál figyelembe veendő jövedelem (növelve az esetleges szakszervezeti tagdíjjal)
 - a rendvédelmi egészségkárosodási járadék, a honvédelmi egészségkárosodási járadék, illetve
 - adóelőleg-alap számításánál figyelembe veendő jövedelem hiányában a munkaszerződésben meghatározott alapterv vagy – ha a munkát munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban végzik – a szerződésben meghatározott díjazás.
- (Külföldi kiküldetés esetén e pont alkalmazásában alapbér: az adott munkakörben foglalkoztatott kiküldetését megelőző egy évben a munkavállaló teljesítményétől, ledolgozott munkaidejétől közvetlenül függő, a munkavállaló alaptervén vagy az alkalmazott bérformán alapuló, a munkaszerződés alapján ténylegesen számfejtett és kifizetett munkabér (a statisztikai elszámolások szerinti törzsbér) havi átlagos összege, ennek hiányában a tárgyhavi alapterv.)

Ezen alapok figyelembe vételével azonban nem keletkezne hozzájárulás-fizetési kötelezettsége annak a társas vállalkozónak, aki nem vesz ki tagi jövedelmet és minimumadó- és járulékfizetési kötelezettséget teljesít. Éppen azért a törvény 4. paragrafus (1) bekezdésének e) pontja rögzíti, hogy az egyéni és társas vállalkozók esetében a hozzájárulás alapja megegyezik a szociális hozzájárulási adó alapjával.

Széles Imre, társadalombiztosítási szakértő

AJÁNLÓK:

Nyugdíjazás 2019-ben – ennyivel kell felszorozni a kereseteket

Március 21-én hatályba léptek a 2019. évi valorizációs szorzók, derül ki a Magyar Közlöny 45. számában megjelent 55/2019. számú kormányrendeletből. Így már nincs akadálya annak, hogy a 2019. évben nyugdíjba vonulók nyugellátását a tényleges összegben állapítsák meg.

Az induló saját jogú, hozzátartozói nyugdíj (továbbá korhatár előtti ellátás, átmeneti bányászjáradék és táncművészeti életjáradék ellátások esetén) kiszámításánál, a vonatkozó nyugdíjbiztosítási szabályok meghatározzák, hogy az 1988. január 1-jétől a nyugdíjazás kezdő időpontjáig elért (kifizetett) nyugdíjjarulék alapjául szolgáló kereseteket, jövedelmeket kell figyelembe venni. Természetesen a régi, több évtizedes keresetekkel nem lehet eredeti összegükben számolni, hiszen azok nominálisan ma már irreálisan alacsonyak, ezért a korrekt számítható elengedhetetlen a keresetek értékörzése, jelenértékre számítása, azaz valorizálása.

A valorizálás nyugdíjbiztosítás szempontjából, nem jelent mást, minthogy a nyugdíjazást megelőző naptári év előtt elért kereseteket, jövedelmeket az országos nettó átlagkereset egyes éveken történő növekedését alapul véve naptári évenként a nyugdíjazást megelőző naptári év kereseti szintjéhez igazítják, azaz a 2019. évi nyugdíjazásnál a megelőző

időszak kereseteit a 2018. évi szintre kell valorizálni, a korábban említett országos nettó átlagkereset-növekedés mértéke alapján. [2018. évben induló nyugellátások esetében az 1988-2016. között elért keresetek kerültek valorizálásra, míg a 2019. évben induló nyugellátások esetén az 1988-2017. közöttiek.]

A tárgyévben alkalmazandó valorizációs szorzószámokat a kormány a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett tényadatok alapján csak utólag, minden év márciusában tudja külön rendeletben meghatározni. Az a tény viszont, hogy a valorizációs szorzószámok csak utólag kerülnek meghatározásra, nem jelenti azt, hogy azok a személyek, akik ez év januárjában, vagy februárban már jogosultságot szereztek a nyugellátás megállapítására, a valorizációs szorzók kihirdetéseig ellátás nélkül maradtak. Esetükben ugyanis a vonatkozó jogszabály meghatározza, hogy a nyugellátás tényleges megállapításáig a nyugdíj-megállapító szervnek nyugdíjelőleget kellett megállapítania, mely nyugdíjelőleg megállapításakor, a várható nyugdíj összegének kiszámításakor a 2018. évre vonatkozó valorizációs szorzókat kellett alkalmaznia.

Winkler Róbert nyugdíjszakértő

Itt olvashatja el a teljes cikket, amelyben közöljük az idén megállapított nyugellátásoknál alkalmazandó valorizációs szorzókat:

https://adozona.hu/tb_jarulekok_nyugdij/Nyugdij

Hasznos tudnivalók a kft. tőkeemelésének szabályairól

Egy gazdasági társaság működése során különböző okoknál fogva szükségessé válhat a tőkeemelés. Az utóbbi években a legtöbb tőkeemelés indoka a polgári törvénykönyvben szereplő azon kötelező szabály, mely szerint a korlátolt felelősségű társaságok törzstőkéjének legalább 3 millió forintnak kell lennie. A kft. törzstőkéjének megemelése többféle módon hajtható végre, így például pénzbeli hozzájárulással, apport felhasználásával, illetve a társaság törzstőkéjén felüli vagyonával.

Mit jelent a törzstőke új törzsbetétek teljesítésével történő felemelése?

Ha valamennyi tag teljes egészében szolgáltatta a törzsbetétjét, a tagok ►

MEGJELENT A GDPR-KERESKEDELMI IRATMINTACSOMAG

**Rendelje meg 33% kedvezménnyel
nettó 19 990 forintért!**

AZ IRATMINTACSOMAG TARTALMÁBÓL:

- adatvédelmi szabályzat • általános adatkezelési tájékoztató • hozzájárulás személyes adatok kezeléséhez • tájékoztató direkt marketing célú adatkezelésről
- hírlevéllel és regisztrációval kapcsolatos adatkezelések nyilvántartása
- + további 20 dokumentum

MEGRENDELÉS: bolt.hvg.hu/adozona

adózóna

legalább háromnegyedes szótöbbséggel meghozott határozatukkal elhatározhatják a törzstőke újabb vagyoni hozzájárulás szolgáltatásával történő felemelését.

Az ilyen, belső forrásos tőkeemelés következtében a tagok törzsbetétei a korábbi törzsbetétek arányában fognak változni.

Az új törzsbetét teljesítése lehet pénzbeli és nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás is. Nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként az alapító vagy a tag dolog tulajdonjogát (például ingatlan, autó, gépek, berendezési tárgyak) vagy vagyoni értékű jogot ruházhat át a gazdasági társaságra, illetve apport tárgya lehet az adós által elismert vagy jogerős bírósági határozaton alapuló követelés is.

A taggyűlési határozatnak tartalmaznia kell a törzstőkeemelés mértékét, annak meghatározását, hogy milyen összetételű és értékű vagyoni hozzájárulásokkal kell teljesíteni a törzstőkeemelés, nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás esetén ennek tárgyát és értékét, továbbá azt, hogy ennek teljesítésére mely személy jogosult, azoknak a személyeknek a megjelölését, akik a pénzbeli hozzájárulások teljesítésére jogosultak abban az esetben, ha az elsőbbségi joggal rendelkezők nem vállalják a pénzbeli hozzájárulások teljes összegének szolgáltatását, továbbá a kijelölt személyeknek a törzstőkeemelésben való részvételi arányát és a vagyoni hozzájárulások teljesítési idejét.

A törzstőke vagyoni hozzájárulások teljesítésével való emelése során a vagyoni hozzájárulások teljesítésének módjára, esedékességére, a késedelem jogkövetkezményeire, a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásértékéért viselt felelősségre vonatkozó szabályokat megfelelően alkalmazni kell.

Mit takar a tagok elsőbbségi joga a törzstőkeemelés során?

Vagyoni hozzájárulás szolgáltatásával megvalósuló törzstőkeemelés esetén a tőkeemelés elhatározásától számított 15 napon belül a tagoknak elsőbbségi joguk van arra, hogy a tőkeemelésben részt vegyenek.

Ha a tag nem él a megadott határidőn belül elsőbbségi jogával, helyette további 15 napon belül a töb-

bi tag gyakorolhatja az elsőbbségi jogot.

Ha a tagok nem éltek elsőbbségi jogukkal, a taggyűlés által kijelölt személyek jogosultak a tőkeemelés során vagyoni hozzájárulás szolgáltatására.

Az elsőbbségi jog gyakorlására a tagok törzsbetétek arányában jogosultak.

Kell-e módosítani a társasági szerződést a tőkeemelés kapcsán?

Azt követően, hogy a taggyűlés meghozta határozatát a tőkeemelésről, az ebből fakadó változásokat át kell vezetni a társasági szerződésben. Ha a tőkeemelésről szóló határozatban meghatározott mértékű és összetételű vagyoni hozzájárulás szolgáltatására vonatkozó kötelezettségvállalásokat tettek az erre jogosultak, a társaság köteles társasági szerződését a felemelt törzstőkének megfelelően módosítani.

Ha ezzel a tagok elsőbbségi joga nem sérül, akkor egy taggyűlésen is lehet dönteni a törzstőke felemeléséről és a társasági szerződés módosításáról.

Ha a tagok már az aláírt dokumentumok cégbírósághoz történő benyújtása előtt teljesítik a meghatározott befizetéseket, akkor az ezen pénzbeli befizetésekről szóló banki igazolást kötelező csatolni a cégbíróság részére.

dr. Nagy András ügyvéd

A teljes cikket itt olvashatja el:

https://adozona.hu/tarsasagi_jog/Hasznos_tudnivalok

A hároméves munkaidőkeretről

A hatályos munka törvénykönyve szerint a munkaidőkeret tartama kollektív szerződés rendelkezése alapján legfeljebb harminchat hónap is lehet. A törvény tehát a munkaidőkeretnek kollektív szerződés rendelkezésével elrendelhető maximális mértékét a korábbi 12 hónap helyett 36 hónapban határozza meg azzal, hogy 12 hónap átlagában a heti munkaidő a rendkívüli munkavégzéssel együtt sem haladhatja meg a 48 órát. Ahhoz, hogy a munkáltató ezzel a lehetőséggel éljen, szükséges az is, hogy a hosszabb munkaidőkeretet a műszaki vagy munkaszervezéssel kapcsolatos, vagy objektív okok indokolják. A hosszabb

tartam az – egyelőre kevésbé elterjedt – elszámolási időszak tekintetében is megfelelően irányadó.

Mire jó a munkaidőkeret?

A munkáltató kezében egy remek eszköz arra, hogy a működéséhez, a termelés sajátosságához igazítsa a munkavégzést, kiküszöbölje a hullámozó foglalkoztatást, azokra a napokra osztva be a munkavállalót, amikor a munkájára éppen szükség van.

A munkáltató a keret elején azt számolja ki, hogy összesen hány munkórát kell teljesítenie a dolgozónak, a keret végén pedig azt, hogy ténylegesen hány órát teljesített. Például, ha a munkavállalónak kéthavi keretben 352 órát kellett ledolgoznia, ehelyett a keret végén 362 óra lesz az eredmény, a 10 óra különbözetre 50 százalékos bérpótlék jár, kivéve, ha a felek abban állapodnak meg, hogy a munkáltató szabadidővel kompenzálja az elvégzett munkát.

Lényeges szabály azonban: hiába van munkaidőkeret elrendelve, túlóra az is, ha a munkáltató hétfőre 10 órára osztja be a dolgozót, de aznap túlórát rendelt el, és a munkavállaló így ezen a hétfőn 10 helyett 12 órát dolgozik.

Rendkívüli munkavégzésért járó díjazás illeti meg a munkaidőkeretben dolgozót akkor is, ha az előre közölt beosztása szerint például hétfőn nem kellett volna munkát végeznie, azonban a munkáltató ezen munkaidőbeosztás szerinti heti pihenőnapjára (pihenőidejére) rendelt el rendkívüli munkát. Ilyenkor a munkavállalónak 100 százalékos bérpótlék jár, kivéve, ha a munkáltató – saját döntése alapján – másik heti pihenőnapot (heti pihenőidőt) biztosít, mert ilyenkor a bérpótlék mértéke 50 százalékos. Ha a keret végén 352 óra helyett az eredmény csak 345 óra, a munkabér abban az esetben is megilleti a munkavállalót a munkával nem töltött időtartamra is. Nem mindegy azonban a munkaidőkeret tartama.

36 hónap

A hosszabb munkaidőkeret alkalmazása következtében a munkáltató a nagyobb mértékű munkaidőt hosszabb időszakon belül jogosult egyenlőtlenül beosztani. Óriási hátránya a munkavállalók számára, hogy ezzel nemcsak a munkaidő szélsőségesen egyenlőtlenül beosztása, de a ►

rendkívüli munkaidővel járó költségek kifizetésének elhalasztása is lehetővé válik.

A munkavállaló kereten felüli rendkívüli munkaidőre járó munkabérét a keret lezárásakor, akár a harmadik év végén, az akkor érvényes alapbér alapulvételével kell kifizetni.

Azokban az esetekben, ahol a munkaidőkeret maximális lehetséges időtartama tavaly december 31. napjáig 12 hónap volt, ott az nem növekszik automatikusan három évre.

A hosszabb munkaidőkeret elrendeléséhez elengedhetetlen a meglévő kollektív szerződés módosítása, így a szakszervezettel történő megállapodás. A 36 hónapos munkaidőkeret alkalmazásának másik feltétele, hogy ezt objektív, műszaki vagy munkaszervezési okok indokolják. Mivel a munkaszervezési indokok körébe gyakorlatilag minden olyan körülmény beletartozik, mely a munkáltató gazdálkodásával kapcsolatos, széles körben válik lehetővé a 36 hónapos munkaidőkeret alkalmazása a szakszervezettel történő megállapodás esetén.

Az egyenlőtlen munkarend korlátja a maximális heti munkaidő. Ennek mértéke heti 48 óra, hosszabb teljes napi munkaidő esetén heti 72 óra. Ez azt jelenti, hogy a munkáltató nem oszthatja be úgy a munkavállaló munkaidejét, hogy heti 48, illetve 72 óránál többet dolgozzon. Ha a munkáltató munkaidőkeretet vagy elszámolási időszakot alkalmaz, a munkavállaló heti munkaideje a munkaidőkeret átlagában nem haladhatja meg a maximális óraszámot, azaz megengedhető, hogy esetenként heti 48, illetve 72 óránál is többet dolgozzon a munkavállaló, feltéve, ha később ezt a munkáltató kompenzálja és arányosan kevesebb munkavégzést ír elő.

Ha a munkaidőkeret hossza a 4, illetve 6 hónapot meghaladja, a heti maximális munkaidőt a kollektív szerződés rendelkezései szerint tizenkét hónapon belül kell átlagban figyelembe venni. Ennek megfelelően, hiába alkalmaz a munkáltató 36 hónapos munkaidőkeretet, a maximális heti munkaidő egy év átlagában nem haladhatja meg a megengedett maximális mértéket.

dr. Hajdu-Dudás Mária
munkajogász

A teljes cikket itt olvashatja el, amelyből megtudhatja, hogyan kell elszá-

molni ez esetben az órabéres munkavállalókkal:

https://adozona.hu/munkajog/A_haromeves_

Támogatási adatok a tao-bevallásban

Milyen adatokat kell szolgáltatni a társaságiadó-bevallásban a csekély összegű (de minimis), a mezőgazdasági- és az általános csoportmentességi támogatásokról, milyen szabályok vonatkoznak az egyes adatlapok kitöltésére?

Adatlapok

Az adatszolgáltatásra a 1829-es bevallási nyomtatvány 1829-02-01; 1829-02-02; 1829-02-03; 1829-02-AKTAM jelű adatlapjait kell használni.

A 1829-02-01 és a 1829-02-02, 1829-02-03 jelű adatlapokon a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao) és a vonatkozó uniós rendeletek alapján a csekély összegű (de minimis), a mezőgazdasági- és általános csoportmentességi támogatásként érvényesített adóalap, illetve adó csökkentés összegét és a kedvezmény támogatás tartalmát kell feltüntetni, a kedvezmény jogcíme szerint és támogatási formaként.

A 1829-02-AKTAM jelű adatlap az adórendszeren kívüli csekély összegű (de minimis) támogatásról, valamint a csekély összegű támogatást igénybe vevőnél egy és ugyanazon vállalkozásnak minősülő vállalkozások adatairól kell tájékoztatást adni. Az adatlapon fel kell tüntetni a támogatás odaítélésének dátumát, (a döntést tartalmazó okirat keltét) a támogatástartalmat a vonatkozó, de minimis jogcím szerint és azon egy és ugyanazon vállalkozásnak minősülő vállalkozás adószámát, amely valamilyen jogcímen (nemcsak adórendszeren kívüli támogatásként) csekély összegű támogatást vett igénybe. Nem kell ezen adatot szolgáltatni annak az adózónak, amely kizárólag közszolgálati de minimis támogatást vesz igénybe.

Támogatás az adórendszer keretében

1. Kizárólag az általános de minimis rendelet (a csekély összegű (de minimis) támogatásról szóló 1407/2013/EU bizottsági rendelet)

szerinti csekély összegű támogatásként érvényesíthetők a Tao rendszerében a következő kedvezmények:

Adóalap-kedvezmények

- mikrovállalkozás foglalkoztatási kedvezmény [7. § (1) y)],
- korai fázisú vállalkozásban szerzett részesedés kedvezményezése a befektetőnél [7. § (1) m)],
- közösen végzett k+f kedvezmény [7. § (17)],
- pályavasút vagy a szolgáltatási tevékenységhez nem kapcsolódó eszközök kivezetési kedvezménye [29/A § (4)].

Adókedvezmények

- szövetkezeti közösségi alapképzés kedvezménye [22. § (14)],
- élőzenei szolgáltatás kedvezménye [22/F §].

2. Csekély összegű támogatásként vagy mezőgazdasági, illetve általános csoportmentességi rendelet szerinti támogatásként érvényesíthetők a Tao rendszerében a következő kedvezmények:

Adóalap-kedvezmények

- kis- és középvállalkozások adóalap-kedvezménye [7. § zs) pont],
- szabadvállalkozási zónában egy-összegű értékcsökkenési leírás [1. számú melléklet 14. pont].

Adókedvezmények

- kis- és középvállalkozások adókedvezménye [22/A §].

Kizárólag a mezőgazdasági csoportmentességi rendelet (az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének alkalmazásában a mezőgazdasági és az erdészeti ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott támogatások bizonyos kategóriáinak a belső piaccal összeegyeztethetőségének nyilvánításáról szóló 702/2014/EU bizottsági rendelet) alapján vehető igénybe támogatás az elsődleges mezőgazdasági termelést szolgáló beruházáshoz.

Mezőgazdasági termék feldolgozását vagy mezőgazdasági termék forgalmazását szolgáló célhoz – az adózó választása szerint – támogatás a mezőgazdasági-csoportmentességi rendelet szerint, csekély összegű (de minimis) támogatásként vagy az általános csoportmentességi rendeletben foglaltak szerint ►

minősített támogatásként vehető igénybe.

Nem elsődleges mezőgazdasági célt szolgáló beruházáshoz és nem mezőgazdasági termék feldolgozását vagy mezőgazdasági termék forgalmazását szolgáló célhoz támogatás – az adózó választása szerint – az általános de minimis támogatási rendelet vagy az általános csoportmentességi rendelet (a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-ei 651/2014/EU bizottsági rendelet) feltételei szerint érvényesíthető.

3. Kizárólag az általános csoportmentességi rendelet szerinti támogatásként érvényesíthető kedvezmények:

Adóalap-kedvezmények

- műemlék, illetve védelem alatt álló épület karbantartási költsége alapján [7. § (1) sz); (26)-(28)],
- műemlék épület értéknövelő felújítása alapján [7. § (1) ty); (26)-(28)],
- műemlék, egyedi védelem alatt álló ingatlan, felújítás, karbantartás kedvezménye (eredeti jogosulttól átvétel) [7. § (1) x); (26)-(29)],
- elektromos töltőállomás beruházása alapján [7. § (1) l); 30/H §],
- kedvezményezett beruházás adó-tartalma növekedési adóhitelt érvényesítőnél [30/G §].

Csekély összegű támogatás az adórendszeren kívül

Egy adórendszeren kívüli támogatás akkor tekintendő csekély összegű támogatásnak, ha a vonatkozó jogszabály (pályázat) a támogatást, de minimis támogatásként definiálja. Ha egy támogatást jogszabály nem nyilvánítja, de minimis támogatásnak, akkor azt más uniós rendelet szerint kell besorolni.

Itt kell szerepeltetni a látvány-csapatsport országos sportági szakszövetsége tagjaként működő hivatásos sportszervezet által személyi jellegű ráfordításaira kapott csekély összegű (de minimis) támogatás összegét.

Itt kell feltüntetni a korai fázisú vállalkozásba befektetett összeget a korai fázisú vállalkozásnál [7. § (8d)], bár ezt külön a kitöltési útmutató nem tartalmazza. Az adórendszeren kívüli támogatásként történő kezelést indo-

kolja viszont, hogy másik vállalkozás nyújtja a „támogatást” (a kedvezményezett vállalkozásnál nem érinti az adót), továbbá – tartalmát tekintve – azonos a hivatásos sportszervezet által személyi jellegű ráfordításokra kapott támogatással.

Pölöskei Pálné okleveles könyvvizsgáló

Itt olvashatja el a teljes cikket, amelyben részletezzük a de minimis rendeletekre vonatkozó szabályokat is:

https://adozona.hu/tarsasagi_ado_innovacios_jarulek

Ingatlan-bérbeadás: több ponton változtak a szabályok

2019. január 1-jétől változtak a termőföldnek nem minősülő ingatlan bérbeadásából származó jövedelem adózásával kapcsolatos rendelkezések.

Tárgyi eszközök beszerzési ára

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (szja-törvény) 11. számú mellékletének II. pontja rendelkezik a tárgyi eszközök beszerzési árának elszámolásáról.

2019. január 1-jétől a kizárólag üzleti célt szolgáló tárgyi eszközök beszerzési ára – amennyiben azok egyedi értéke a 200 000 forintot nem haladja meg – a költségek között egy összegben elszámolható az üzembe helyezés időpontjában.

Ha az adózónak nem lenne elég bevétele, akkor választhatja azt is, hogy két év alatt számolja el a beszerzési árat 50-50 százalékban. Ennek azért van jelentősége, mert a bérbeadással foglalkozó magánszemély esetében a bevétellel szemben a költségek nulláig számolhatók el, azaz a veszteséget nem lehet továbbvinni.

Abban az esetben, ha a tárgyi eszközök egyedi értéke meghaladja a 200 000 forintot, értékcsökkenési leírás keretében számolható el a beszerzési ár. Amennyiben év közben kerül sor az üzembe helyezésre, akkor az éves összeget időarányosan lehet elszámolni. Az ingatlan berendezései (bútor, háztartási gépek) jellemzően a 14,5 százalékos kulcs alá tartoznak.

Máshol bérelt lakás bérleti díjának „beszámítása”

Az szja-törvény 17. § (5) bekezdése értelmében a lakás bérbeadásából származó bevételéből a magánsze-

mély levonhatja az általa más településen bérelt lakás ugyanazon évben igazoltan megfizetett díját. E szabály akkor alkalmazható, ha

- a bérbeadás és a bérlet időtartama 90 napnál több;
- bérelt lakással összefüggésben a magánszemély más tevékenységből származó bevételéből nem számol el költséget;

■ a magánszemély számára a bérleti díjat még részben sem térítik meg. Ha a magánszemély az ingatlant kifizetőnek (jellemzően gazdasági társaságnak) adja bérbe, 2019. január 1-jétől a lakás bérbeadásából származó bevételből a kifizetőnek nem kell adóelőleget levonnia, meghatározni, amennyiben a bérbeadó arról nyilatkozik, hogy a bérbeadásból származó jövedelmének megállapításánál figyelembe kívánja venni az általa más településen 90 napot meghaladóan bérelt lakás díját.

Abban az esetben, ha a magánszemélynek mégis származik adóköteles jövedelme a bérbeadásból, akkor a bérbeadónak kell jövedelme után az adóelőleget megállapítania és a negyedévet követő hónap 12. napjáig megfizetnie, amit az éves szja-bevallásában be is kell vallania.

Kérdésként merülhet fel például, hogy a magánszemély által egy kft. részére bérbe adott lakás esetén a magánszemély által más településen bérbe vett lakás bérleti díja levonható-e a bevételből, függetlenül attól, hogy a kft. nem lakás céljára használja az ingatlant. Ilyen esetben az ingatlan-nyilvántartás szerinti besorolást kell figyelembe venni és nem azt, hogy az adott lakást mire használják (például irodának).

A bérleti jogviszonyt a bérleti szerződés igazolja, míg a díj megfizetését a bérbeadó magánszemély által kiállított számlával vagy számviteli bizonylattal (ha a bérbeadó nem kért adószámot) kell igazolni. Fontos kiemelni azonban azt, hogy a bevételt akkor is be kell vallani, ha a bérbe vett lakás bérleti díjaként az adóévben megfizetett összeg ugyanannyi vagy meghaladja azt.

Lepsényi Mária adószakértő

A teljes cikket itt olvashatja el, amelyben egyebek mellett részletezzük a rezsiköltségre vonatkozó szabályokat is:

https://adozona.hu/szja_ekho_kulonado/Ingatlanok

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Saját gépkocsi útiköltség-térítése alkalmi munkásnak

Időseket gondozó szociális intézményben esetenként alkalmi munkavállalókat szoktunk alkalmazni betegszállításra. Az időseket az alkalmi munkavállaló a saját gépkocsiján viszi be a legközelebbi városi kórházba a szükséges orvosi vizsgálatokra. Milyen módon lehet megtéríteni az utazási költséget? Kiküldetés-elszámolásban lehet adómentesen fizetni? Az alkalmi órabérbe nem lehet beépíteni az útiköltséget, hiszen nem tudható előre, hány órát vesz igénybe az aznapi út.

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A saját tulajdonú személygépkocsi-jával hivatali, üzleti utakat teljesítő magánszemélyek számára a legegyszerűbb megoldás a kiküldetési rendkívény alapján történő költségterítés, akár munkaviszonyban (ide értve az alkalmi foglalkoztatást is), akár megbízási szerződéssel, akár díjazás nélkül történik az autó használatát igénylő foglalkoztatás.

A „saját tulajdonú jármű” fogalom alatt a magánszemély vagy a házastársa tulajdonában lévő, illetve zárt végű lízingbe vett járművet kell érteni (más – például hozzátartozó – tulajdonában lévő személygépkocsi esetében tehát a kiküldetési rendkívény nem alkalmazható). A tulajdonjogot a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás befizetési szelvényével kell igazolni. Így a kiküldetési rendkívény akkor sem alkalmazható, ha a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást nem a tulajdonos, hanem a személygépkocsi üzemeltetője fizeti.

A kiküldetési rendkívény alapján történő költségterítés lényege, hogy ha a térítés értéke nem több a jogsza-

bály szerint igazolás nélkül elszámolható mértéknél, akkor azt bevételként nem kell a magánszemélynek figyelembe vennie [szja-törvény 7. § (1) bekezdés r) pont]. Ez azt jelenti, hogy nem kell adóelőleget levonni, adatot szolgáltatni akkor, ha a magánszemély számára a munkáltató vagy a megbízó cég, szervezet a kiküldetési rendkívényben meghatározott kilométer-távolság szerint az üzemanyag-fogyasztási norma, a NAV által közzétett üzemanyagár, valamint a kilométerenként 15 forint általános személygépkocsi normaköltség alapulvételével számított összeget fizeti ki költségterítésként, a magánszemélynek pedig nem kell cégautóadót fizetnie.

A kiküldetési rendkívényt a kifizetőnek két példányban kell kiállítania. A kiküldetési rendkívénynek tartalmaznia kell a magánszemély nevét, adóazonosító jelét, a gépjármű gyártmányának, típusának megnevezését, forgalmi rendszámát, a hivatali, üzleti utazás(ok) célját, időtartamát, útvonalát, az utazáshoz használt gépkocsi futásteljesítményét, üzemanyag-fogyasztási normáját, a gépkocsihasználat idején érvényes, a NAV által közzétett üzemanyagárát, valamint mindezek alapján (és a 15 forint kilométerenkénti általános normaköltség figyelembevételével) a megállapított utazási költségterítést.

A kiküldetési rendkívény az egy-egy követő utazások esetén folyamatosan is vezethető, és az elszámolt költségterítés előre meghatározott elszámolási időszakonként (például hente, havonta) történő elszámolással is kifizethető.

A kiküldetési rendkívény egyik példányát a kifizetőnek, másolatát a magánszemélynek kell megőriznie az elévülési idő lejártáig [szja-törvény. 3. § 83. pont].

**Surányi Imréné
okleveles közgazda**

Közös őstermelők járulékkötelezettsége

Ha közös őstermelésből 1,5 millió forintos éves bevétel keletkezett, és az háromfelé oszlik, egyik őstermelőnek sem kell bevallást beadnia? A három főből kettő főállású őstermelő, ők természetesen fizetnek járulékot. A harmadik főnek van munkaviszonya, de egy hónap múlva megszűnik. Ebben az esetben neki is az előző évi őstermelésből származó jövedelme után kell megfizetnie a saját járulékát (főállású őstermelővé válik)?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A személyi jövedelemadóról szóló törvény 23. paragrafusa értelmében a mezőgazdasági őstermelőnek (ide értve az átalányadózást alkalmazó mezőgazdasági kistermelőt is), ha az e tevékenységéből származó bevétele nem haladja meg az évi 600 ezer forintot, akkor ezen bevételéből nem kell jövedelmet figyelembe vennie, ha viszont meghaladja a 600 ezer forintot, akkor azt a bevételt beszámítva kell a jövedelmét meghatározni.

Ez alapján a kérdésben említett 500 ezer forintos bevétellel rendelkező őstermelőknek e jogviszonyuk alapján nem kell jövedelmet vallaniuk.

Ugyanakkor a biztosított őstermelőknek ebben az esetben is kell negyedéves bevallást benyújtaniuk.

Munkaviszonya megszűnését követően a harmadik mezőgazdasági őstermelő is biztosítottá válik. Fontos tudni, hogy nem minősül kezdő őstermelőnek, így a járulékalapját a múlt évi bevételét figyelembe véve az 1997. évi LXXX. törvény 30/A paragrafus (2) bekezdésének előírásai szerint kell meghatározni (havi járulék: $500\,000 \times 20\% = 100\,000/12 \times (10+4)\%$).

**Széles Imre
társadalombiztosítási szakértő**